

“Miquel Rullo’ és l’inici d’un cicle, en què he volgut mostrar la meua vessant més personal”

ENTREVISTA A

Miquel Rullo cantautor

Sant Jaume d'Enveja A. Capilla

Pregunta: Este dissabte veurà la llum el teu primer disc, en què portes treballant molt temps. Com et sents?

Resposta: Feia molt de temps que esperava este moment. Quan finalment vaig tenir entre les meues mans el disc físicament em vaig emocionar: he dedicat molt de temps a la composició d'estos temes. Vaig començar a compondre les meues pròpies cançons el 2016. Òbviament, no he dedicat estos set anys exclusivament a la composició d'este disc, però sí que és cert que hi ha hagut una evolució quasi constant pel que fa a la composició de cançons i considero que això ha estat un factor clau i imprescindible perquè el disc *Miquel Rullo* per fi siga realitat.

P: *Miquel Rullo* és tota una declaració d'intencions. Què hi trobarem?

R: És un disc enregistrat en acústic, produït i editat per mi mateix. El disc conté 10 cançons, únicament amb guitarra i veu. Vaig decidir enregistrar-lo en este format, ja que així són els meus concerts. A més, he intentat conservar la puresa i petits detalls que considero característics dels concerts en directe.

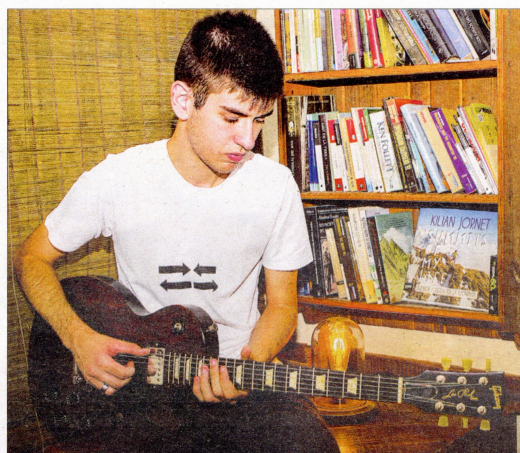
Pel que fa a l'estil, hi podreu trobar de tot. Des de pop, rock, fins a música de cantautor, passant fins i tot per algun blues senzill. La intenció del disc és capturar les diferents vessants de mi mateix al llarg de tot el meu procés de composició, tan musicalment i quant als estils a partir dels quals m'he nodrit en aspectes més personals i de la vida quotidiana.

P: I com s'han materialitzat estes diferents vessants de Miquel Rullo?

R: *Miquel Rullo* tracta temes diversos: amor i desamor, amistat i gratitud, vivències personals i històries fictícies. Darrere de cadascuna hi ha un missatge per a transmetre i una versió de mi mateix més personal que la que mostro normalment als concerts, com és el cas de *Deu Mil Gràcies*, una cançó que vaig escriure per a la gent que m'ha seguit fins ara i que podeu trobar a les xarxes, o *Junto a tí, nuestra canción*, la novena cançó del disc, que va dedicada a la meua parella, o *Butaques buides*, que parla de la situació sanitària que hem patit durant estos mesos des del punt de vista dels músics. Parlo de vivències personals, però també de fictícies, com a *Crónicas de un suspiro*, la tercera, que és una història irreal que parla d'addicions.

P: Com ha estat este procés de creació i autoproducció?

R: Per compondre les cançons només em feia falta una idea musical i desenvolupar-la per tal de tenir una base instrumental ferma. A partir d'aquí, començo a intentar desxifrar què m'evoca la música que acabava d'escriure, per tal de poder-hi afegir una lletra amb sentit i que funcionés bé amb la música. Costa molt poc descriure el procés, però és el que més temps ha requerit. La gravació i producció del disc l'he fet a casa meua: fa un temps vaig adquirir el material necessari per enregistrar les cançons d'una forma més 'professional', tot i haver-ho fet a la meua habitació. De fet, crec que el resultat és més

que satisfactori. He de destacar també la col·laboració de l'equip del restaurant Les Dunes, de Riumar, amb la realització d'este disc en concret, i també la confiança que m'ha mostrat sempre el personal de La Taverneta, de l'Ampolla, des del primer dia que vaig començar a tocar en directe. La veritat és que estaré sempre agraït pel gest que van tenir amb mi.

P: Què representa la coberta?

R: L'objecte que dona imatge al disc és l'extrem d'una corda de guitarra acústica. Carlos Vergés, el responsable del disseny del disc, bon amic i també company de classe, em va parlar fa un temps de l'uròbor, un símbol que es representa amb una serp menjant-se la coa, formant un cercle. Este símbol representa el cicle sense fi, l'inici sense conèixer el final. Vaig pensar que la part circular de l'extrem d'una corda de guitarra seria una bona aproximació d'este símbol a l'àmbit musical. Este és el caràcter que té el meu primer disc: l'inici d'un cicle del qual encara no

coneixem el final, si és que n'hi ha.

P: *Sueños en barco* va ser el teu inici com a cantautor amb només 16 anys, però quan vas interessar-te per la música i per compondre cançons?

R: El meu primer contacte amb un instrument va ser amb 8 anys. Vaig començar amb la guitarra, perquè és l'instrument que sempre m'ha cridat més l'atenció. Tot i això, no vaig escriure les meues pròpies peces fins al cap d'un temps. Com bé has dit, el 2016 s'estrena *Sueños En Barco*, però la veritat és que poc temps abans vaig compondre la meua primera cançó, quan formava part d'un grup de joves músics del poble. Tot i això, va quedar arraconada, ja que a mesura que vas creixent, i t'adones d'allò que pots, o no, aprofitar.

P: Com no podia ser d'altra manera, presentes el teu primer disc, este dissabte 19 de febrer, a l'Auditori de Sant Jaume d'Enveja, el teu poble.

R: Allà mateix es va presentar el videoclip de *Sueños En Barco* al febrer

de 2018. És un lloc ideal per a actes o concerts, l'acústica és realment bona i, tenint-lo al poble, hauria estat una llàstima no aprofitar l'ocasió de tornar a gaudir del recinte, tant jo, com els espectadors.

P: Un retorn als escenaris més que esperat, entenc, després de quasi dos anys de pandèmia. Tens pensat fer concerts per altres poblacions per tal de promocionar-te?

R: La intenció és esbrinar al màxim l'estiu: la previsió és realment bona i espero tocar a tants llocs com ho feia abans de la pandèmia que, la veritat, no van ser-ne pocs. Espero que l'estrena del disc també ajude a fer que l'estiu siga tant o més profitós del que sembla ara.

P: Vint-i-dos anys, amb el teu primer disc a la mà i també cursant el Grau d'Educació Primària. Com ho compagines tot plegat?

R: Tinc clares les prioritats: primer els estudis. De fet, durant l'època d'exàmens tinc molt poc contacte amb la música. Tanmateix, per poc que siga, intento dedicar-li una estona cada dia. Ara bé, un cop arriba l'estiu i les vacances, toca esbrinar-les al màxim i gaudir dels concerts, del caliu de la gent i del temps lliure per continuar progressant.

P: Com veus el panorama musical al territori?

R: Hi ha molta gent amb un gran talent musical a les nostres terres, però la debilitat està en la manca d'oportunitats de les quals disposen els músics del territori. Crec que ens sorprendríem si es fessen visibles tots els talents que tenim a les Terres de l'Ebre, bé siguin talents ocults o bé talents coneguts que han hagut de marxar fora per buscar les oportunitats que no han pogut trobar aquí. ■